

رشته‌ی گرافیک و پیشنهادهایی برای گشودن گره‌ها

به نظر می‌رسد
برای ورود
به هنرستان،
دانش‌آموزان
در آزمون
ارزشیابی باید
شرکت کنند تا
علاوه بر تعیین
سطح آموزشی،
استعداد آن‌ها
نیز شناسایی
شود

رشد آموزش

هنر ۳۷

دوره هفتم : شماره ۲ : بهار ۱۳۹۰

تا در رشته‌ی گرافیک چنین مشکلاتی ایجاد نشود.

مسئله‌ی دیگر در مورد رشته‌های هنری مثل گرافیک، هزینه‌ی بالای تحصیل در این رشته‌ها برای دانش‌آموزان و اولیای آن‌هاست. گاه، دانش‌آموزان با استعداد در این رشته درس می‌خوانند که وضعیت بد اقتصادی آن‌ها مانع رشد و پیشرفتشان می‌شود. نبود مواد و امکانات مطلوب، به کاهش کیفیت کارهای دانش‌آموزان و عدم رشد خلاقیت آن‌ها منجر می‌شود. با توجه به این که رشته‌های هنری از نظر تکنیکی گستره‌ی نسبتاً وسیعی دارند که فرصت تجربه‌ی آن‌ها باید به طور نامحدود برای هنرجویان وجود داشته باشد، گران بودن هزینه‌های تحصیلی و عدم توزیع دولتی مواد و ابزار اولیه‌ی کار در این رشته، مشکلی است که نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد. مسئله‌ی درخور توجه دیگر که در سازمان‌دهی‌های آموزشی اصلاً به آن توجهی نمی‌شود، شاید این باشد که در کلاس‌های کارگاهی در رشته‌ی گرافیک، نظیر کارگاه عکاسی، کارگاه طراحی، کارگاه خوش‌نویسی و کارگاه چاپ دستی و ... هنرآموز با تعدد شاگردان روبه‌رو است؛ در حالی که زمان کلاس کوتاه است. بر این اساس، معلم زمان کافی برای فعالیت‌های خود برای آموزش و سرمشق‌های فردی، بررسی تکلیف، تحلیل نقاط ضعف و قوت کارهای عملی هر دانش‌آموز و رفع ایرادهای هر فرد و ... ندارد.

با توجه به این مشکل، به نظر می‌رسد، اگر برای رشته‌هایی که کارگاه دارند، با بررسی قبلی، کلاس‌هایی با ظرفیت مشخص و محدود تعریف شوند، راهی برای هموار شدن این مشکل باشد. با امید به باز شدن گره‌های این رشته و پیشرفت آن.

تجربه‌ی عینی معلمان هنر و دست‌آوردهای آنها دست‌مایه‌های مهم ارزیابی و تحصیل در رشته‌ی هنر است. در مطلب زیر طرح یکی از این مشکلات را با هم می‌خوانیم.

رشته‌ی گرافیک و هنرآموزان آن در هنرستان‌ها، مشکلات و دغدغه‌هایی دارند که امیدواریم با مطرح کردن آن‌ها برای رفع مشکلات و بهبود شرایطشان تلاش شود.

یکی از این مشکلات، نحوه‌ی ورود متقاضیان به رشته‌ی گرافیک است. در شرایط فعلی، انتخاب رشته‌ی دانش‌آموزان براساس معدل و نمره‌های آن‌ها در پایه‌ی اول دبیرستان انجام می‌شود که بزرگ‌ترین ضعف آن، این است که برای دانش‌آموزانی که سطح نمره‌های پایین‌تری دارند، رشته‌های هنرستان، مانند گرافیک پیشنهاد می‌شود. این مسئله سبب می‌شود که متوسط ضریب هوشی دانش‌آموزان هنرستان به میزان درخور توجهی پایین باشد، بنابراین دانش‌آموزانی که به هنرستان راه می‌یابند، عموماً چندان به رشته‌های فنی و گرافیک علاقه ندارند؛ به ویژه در مورد رشته‌های هنری که وجود علاقه و استعداد و خلاقیت هنری در دانش‌آموزان مبنای اولیه‌ی تحصیل در این رشته است. با وجود این، تعداد دانش‌آموزانی که استعداد و علاقه‌ی چندان در زمینه‌های هنری ندارند، ولی در این رشته درس می‌خوانند به منزله‌ی سرعت‌گیرهایی هستند که از سرعت سیر صعودی پیشرفت کلاس می‌کاهند و موجب می‌شود کلاس به سطح مطلوب نرسد. در چنین شرایطی دبیران هنر دچار مشکلات فراوان می‌شوند و در برخورد با این‌گونه دانش‌آموزان در امر تدریس دلسرد و مأیوس می‌شوند و نیروی آن‌ها بیهوده هدر می‌رود. این دانش‌آموزان نیز به علت عدم یادگیری و رشد کیفی دچار سرخوردگی می‌شوند و ممکن است موجب برداشت ناعادلانه و نامناسب از تدریس و فعالیت معلمان شوند. به نظر می‌رسد برای ورود به هنرستان، دانش‌آموزان در آزمون ارزشیابی باید شرکت کنند تا علاوه بر تعیین سطح آموزشی، استعداد آن‌ها نیز شناسایی شود